

В. Н. Жук, Г. Д. Сердюк

Нова Галещина

НОВА ГАЛЕЩИНА – селище міського типу Кременчуцького (до липня 2020 – Козельщинського) району Полтавської області. 2017–19 з Новогалещин. селищ. (підпорядк. села Велика Безуглівка та Горбані) й Бондарів. (Василенки, Заруддя, Остапці, Ревівка) і Пісків. (Бутенки, Йосипівка, Книшівка) сільс. рад утвор. Новогалещин. селищну об'єднану територ. громаду (123,61 км², 4073 особи), до якої 2020 зараховано Василів. сільс. раду (Вишняки, Гайове, Зоряне, Олександрівка, Трудовик; нині тер. громади 192,8 км²). Н. Г. знаходиться на р. Рудька (притока Псла, бас. Дніпра), за 86,5 км від обл. центру й 11,5 км від смт Козельщина. Пл. 2 км². За переписом насел. 2001, проживала 2641 особа (складає 79,5 % до 1989); станом на 1 січня 2019 – 2195 осіб; переважно українці. Залізнична станція Галещина. Навколишні землі почали заселяти від 18 ст. Перші поселенці, які заснували декілька хуторів, були переважно вихідцями з м-ка Келеберда (нині село Кременчуц. р-ну), а також частково з м. Кобеляки (нині обидва – Полтав. обл.). В остан. чв. 18 ст. значні володіння належали поміщику П. Галецькому, від прізвища якого, можливо, й утвор. назву одного з хуторів (Галещина). Наприкінці 1860-х рр. прокладено Харків.-Микол. залізницю, а перші поїзди пройшли по ній влітку 1871. На рубежі 19–20 ст. через залізничну ст. Галещина відправляли переважно зерно (бл. 300 тис. пудів щорічно). 1900 навколо станції знаходилися 38 насел. пунктів Солониц. сільс. громади Солониц. волості Кременчуц. пов. Полтав. губ., у яких було 423 двори, проживали 3863 особи. У Солониці діяла земська школа. 1910 на ст. Галещина було 7 дворів, мешкала 31 особа. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. Від 1923 станція належала до Солониц. сільради (водночас до кін. 1920-х рр. – Потіц. р-ну Кременчуц. округи). Станом на 1926 – 12 дворів, 55 жит. Декілька десятиліть Н. Г. належала до Козельщин. р-ну; від кін. 1920-х рр. деякий час, а також від 2020 – у складі Кременчуц. р-ну. 1931 засн. біофабрику № 17 «Нова зоря» (згодом – Галещин. біол. ф-ка, від поч. 2000-х рр. – Новогалещин. біол. ф-ка; виготовляла біол. препарати для лікування та профілактики с.-г. тварин і птиці, нині не працює). Жит. потерпали від голодомору 1932–33, зазнали сталін. репресій. Від 15 вересня 1941 до 28 вересня 1943 – під нім. окупацією. Є мемор. комплекс (споруджено 1957) – брат. могила рад. воїнів, які загинули під час оборони 1941 і визволення Галещини, та пам'ятник воїнам-землякам, які загинули на фронтах 2-ї світової війни (на 2-х граніт. стелах викарбувано 166 прізвищ). 1958 села Животівське, Мала Безуглівка, Пархоми (Пархоменки) та Сохинівка, що знаходилися

навколо ст. Галещина, об'єднали в єдиний насел. пункт – с. Н. Г. 1959 із с. Лутовинівка у Н. Г. переведено агрегат. завод, що виготовляв запчастини для тракторів і автомобілів, обладнання та механізми (відтоді – Галещин. ремонт. завод, від 1970 – Галещин. маш.-буд. завод; нині випускає ґрунтообробну техніку під торг. маркою «Галещина Машзавод»). 1967 до Новогалещин. сільс. ради приєднали Солониц. сільс. раду, яку 1993 знову відновили. Від 1968 – смт. 1990 мешкали 3390 осіб. Розвідано Галещин. залізорудне родовище (залізисті кварцити із вмістом заліза від 33 % до 38 %, іноді – до 58 % і більше). Є поклади глини. У Н. Г. – заг.-осв. школа-ліцей, дитсадок; Будинок культури, 2 б-ки; фельдшер.-акушер. пункт. Публікують інформ. бюл. «Нова громада». 2000 збудовано Іоанно-Богослов. церкву.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Нова Галещина / В. Н. Жук, Г. Д. Сердюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72354>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).